

Så vidt jeg har forstået, har direktøren, inden hun kendte noget som helst til tilbudene, udtalt, at hun ikke på forhånd kunne garantere, at tilbudene holdt sig inden for det anlægsoverslag, som selskabet og dets rådgivere har udarbejdet.

Et anlægsoverslag udarbejdes på grundlag af et detaljeret projekt og erfaringer med priser på alle ydelser, herunder den øjeblikkelige markedsituation. Det sidste forhold er imidlertid vanskeligt at vurdere. Prisen på levering af en minimetro er meget afhængig af, hvor mange og hvilke banesystemer der for tiden udbydes over hele verden. Men jeg mener ikke, at det ville være muligt hverken for direktøren eller for nogen anden at garantere, hvilke tilbud selskabet vil modtage, og om de vil holde sig inden for anlægsoverslaget. Det er det, man bruger udbudsrunderen til at finde ud af.

Margrete Auken (SF):

På en måde er jeg meget godt tilfreds med, at vi har haft denne her debat. Det ser ganske vist værre ud, end jeg havde ventet. Jeg hører nemlig efter, hvad der bliver sagt. Selv når finansministeren står og mumler heroppe, så hører jeg efter; det kan være en hård opgave, men jeg gør det.

Og det har faktisk været en grim oplevelse at blive klar over, at så at sige ingen – bortset fra Fremskridtspartiet og Enhedslisten og så SF selvfølgelig – før man binder sig, er optaget af at få indsigt i, hvad det her kommer til at koste. Finansministeren er heller ikke. Finansministeren står jo nu og siger, at det kan man ikke vide. Jeg håber selvfølgelig, at finansministerens folk er kompetente nok til at finde ud af det, inden kontrakten bliver underskrevet. Jeg er ikke sikker, for det er, sådan som finansministeren selv meget udmærket beskrev det, hamrende indviklet. Så jeg er ikke sikker på det.

Det er, som fru Jette Gottlieb sagde: Det her projekt vil man så åbenbart have, koste hvad det vil. Og så kan vi jo kun håbe på, at man så *også* vil fastholde, at der skal blive penge til alle de andre gode ting, der skal ske i København. Men jeg har ikke hørt nogen sige heroppefra, at vi selvfølgelig skal have de andre ting, og at det hænger sammen.

Man har sagt: Det skal det nok komme til, det håber man da, der er mange gode planer, der sidder fornuftige mennesker, der ikke er nogen partier, der går imod osv., osv., osv.

Men vi har brug for helt fast og sikkert at få at vide, at uanset om det her løber løbsk, så vil vi

få de andre ting. Eller også at man siger: Hvis der er noget, der tyder på, at det løber løbsk, så vil vi standse det. Men så ved jeg bare ikke, hvordan man vil få at vide, om det løber løbsk, for vi får åbenbart ikke den åbne procedure, som burde have været fuldstændig selvfølgelig i det her forløb.

Lige til den dér oplysning, som finansministeren kom med, om, at Transportrådet åbenbart ikke har villet lave den undersøgelse. Det synes jeg simpelt hen er mærkeligt. Transportrådet plejer altid gerne at ville lave en undersøgelse, men de skal selvfølgelig have en henvendelse. Det er klart. Og nu står så påstand mod påstand om, hvorvidt de har fået en sådan. Det må vi så spørge Transportrådet om. For de kan jo ikke gå i gang med sådan noget, hvis de ikke har fået en rigtig henvendelse. Det er for betændt for dem at gå ind i det, hvis man ikke har bedt dem om det. Det ved finansministeren, og det ved alle andre herinde også godt.

Så synes jeg stadig væk, at der er et stort område, som ligger hen, men det er jo selvfølgelig også bare almindelige københavnere, det går ud over, nemlig det dér med dræningerne, og hvad det kommer til at koste.

Jeg håber da ikke, at det, at man ikke har talt om det, betyder, at man synes, det er o.k., at det bare er overladt til privatretlige søgsmål. Det vil jeg da godt spørge hr. Langkilde om, det vil jeg gerne spørge hr. Heiselberg om, og det vil jeg godt spørge fru Tove Lindbo Larsen om. Er det tilfredsstillende? Selv om det bare er nogle små københavnere, der bare sådan tilfældigvis bor dér, hvor man dræner, er det så tilfredsstillende, at man overlader hele historien til privatretligt søgsmål? Og hvad vil det komme til at koste? Det synes jeg egentlig også kunne være meget rart at få at vide.

Og så til allersidst: Jeg er selvfølgelig glad for, at formanden for statsrevisorerne, hr. Ivar Hansen, nu sidder på formandsstolen og lytter, uden at han kan blande sig i, hvad der foregår, for jeg går ud fra, at det må optage statsrevisorerne, at et flertal i Folketinget nu siger: Vi ved ikke, hvad det kommer til at koste. Vi har ingen budgetter. Vi har ingen faste beløb på noget som helst. Vi agter ikke at få indsigt i, hvad det kommer til at koste, før der skrives kontrakter. Vi har tillid til, at Ørestadsselskabets egne udpegede kontrolorganer er gode nok. Og så har vi i øvrigt en statsgaranti på hele beløbet. Det burde også være en sag for vores statsrevisorer, men det kan jeg ikke få svar på nu, og det skal jeg